

ÎN C H E I E R E

17 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Iuliana Oprea
Mariana Pitic

examinînd, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Burmei Rodica,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Rodicăi Burmei împotriva Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sectorul Buiucani mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea recalculării și achitării indemnizației lunare pentru creșterea copilului,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de către Casa Teritorială de Asigurări Sociale sectorul Buiucani mun. Chișinău, casată hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 16 ianuarie 2015 și pronunțată o nouă hotărîre de admitere a acțiunii,

c o n s t a t ă

La 13 octombrie 2014, Burmei Rodica a depus cerere de chemare în judecată împotriva CTAS sect. Buiucani mun. Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ, obligarea recalculării și achitării indemnizației lunare pentru creșterea copilului.

În motivarea acțiunii reclamanta Burmei Rodica a indicat că la 27 martie 2014 din căsătorie cu Burmei Andrei s-a născut copilul Burmei Gabriel.

Susține reclamanta că din 01 iulie 2012 este angajată în cadrul Departamentului Poliției de Frontieră al MAI, iar din 30 iunie 2014 pînă la 27 martie 2017 i-a fost acordat concediu parțial plătit pentru creșterea copilului.

Menționează reclamanta că la 18 iulie 2014, a depus actele la CTAS sect. Buiucani mun. Chișinău pentru obținerea indemnizației lunare pentru creșterea copilului, ca urmare fiindu-i stabilită o indemnizație de 400 lei lunar ca persoană neasigurată.

La 25 august 2014, Burmei Rodica printr-o cerere prealabilă s-a adresat la CTAS sect. Buiucani mun. Chișinău, solicitînd recalcularea și achitarea indemnizației lunare pentru creșterea copilului pînă la 3 ani în mărime de 30% din venitul lunar realizat în ultimele 12 luni pînă la nașterea copilului.

Cu toate acestea, la 24 septembrie 2014 CTAS sect. Buiucani mun. Chișinău a refuzat admiterea cererii prealabile.

Ulterior, reclamanta a adresat o cerere Departamentului Poliției de Frontieră al MAI care la 21 august 2014 a refuzat achitarea indemnizației solicitate motivând că nu are temei legal.

Cere reclamanta Burmei Rodica, obligarea CTAS sect. Buiucani mun. Chișinău la recalcularea indemnizației lunare pentru creșterea copilului Burmei Gabriel din data nașterii copilului pînă la vârsta de 3 ani și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 16 ianuarie 2015, acțiunea a fost admisă, fiind recunoscut ilegal refuzul CTAS sect. Buiucani mun. Chișinău și obligată CTAS sect. Buiucani mun. Chișinău să recalculeze și să achite indemnizația lunară pentru creșterea copilului Burmei Gabriel în mărime de 1749, 26 lei începînd din data nașterii copilului pînă la atingerea vârstei de 3 ani.

Prin hotărîrea suplimentară a Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 02 martie 2015 a fost respinsă cerința Rodicăi Burmei privind compensarea cheltuielilor de judecată ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2016, a fost admis apelul declarat de către CNAS sect. Buiucani mun. Chișinău, casată hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 16 ianuarie 2015 și pronunțată o nouă hotărîre prin care acțiunea a fost respinsă.

La 15 aprilie 2016, în termenul prevăzut de art. 434 CPC, Burmei Rodica a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2016 și hotărîrii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 16 ianuarie 2015 cu trimiterea pricinii la rejudecare.

Recurenta Burmei Rodica a invocat că instanțele de judecată ierarhic inferioare au apreciat arbitrar probele administrate la dosar, fapt ce a adus la încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

Consideră recurenta că neîntemeiat a fost recunoscută ca persoană neasigurată, întrucît potrivit legii polițiștii de frontieră sunt supuși asigurării obligatorii de stat.

Susține că indemnizația nominalizată urmează a fi încasată anume de la CNAS, și nu de la Departamentul Poliției de Frontieră.

Mai indică recurenta, că hotărîrea Judecătoriei Buiucani a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale, întrucît instanța de fond trebuia să strămute judecarea cauzei civile către Judecătoria Centru mun. Chișinău în raza teritorială a căreia se află CNAS, casele teritoriale de asigurări sociale fiind structuri teritoriale ale Casei Naționale care nu au calitatea de persoană juridică.

La 17 mai 2016, în adresa intimaților CNAS și Departamentul Poliției de Frontieră al MAI a fost expediată copia recursului declarat de către Burmei Rodica cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

La 09 iunie 2016, CNAS și Departamentul Poliției de Frontieră al MAI au depus referință, solicitînd respingerea recursului declarat de Rodica Burmei cu menținerea deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 februarie 2016, pe care o consideră întemeiată și legală.

Examinînd temeiurile recursului declarat de către Burmei Rodica în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Burmei Rodica, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanțele de judecată ierarhic inferioare și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut argumentul recurentei precum că indemnizația pentru creșterea copilului pînă la vîrsta de 3 ani urmează a fi încasată de la CNAS, or conform art. 52 al Legii nr. 283 din 28 decembrie 2011 cu privire la Poliția de Frontieră, polițiștii de frontieră sînt supuși asigurării obligatorii de stat în modul stabilit de legislație.

Astfel, recurenta-reclamantă Burmei Rodica este persoană asigurată din bugetul de stat, dar nu din bugetul de asigurări sociale, garanțiile sociale urmînd a fi acordate la locul de muncă din bugetul de stat.

În prima instanță pîrîtul a solicitat atragerea în calitate de copîrît Departamentul Poliției de Frontieră al MAI, însă reclamanta categoric a refuzat atragerea acestuia în

proces, iar potrivit Codului de Procedură Civilă instanța nu poate să atragă ca pîrît în proces pe cineva împotriva voinței reclamantului.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurenteii precum că hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 16 ianuarie 2015 a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale, instanța de fond urmînd să strămute judecarea cauzei civile către Judecătoria Centru mun. Chișinău în raza teritorială a căreia se află CNAS.

Potrivit prevederilor art. 39 alin. (3) CPC acțiunea care izvorăște din activitatea unei filiale sau reprezentanțe a unei persoane juridice sau a unei organizații poate fi intentată și în instanța de la locul unde filiala sau reprezentanța își are sediul, iar potrivit alin. (14) al aceluiași articol, alegerea între instanțele care sunt competente să judece pricina aparține reclamantului.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificîndu-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar nu și temeinicia în fapt a acesteia.

Se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Burmei Rodica ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. (1) și alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Burmei Rodica, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Mariana Pitic